

РЕШЕНИЕ

№ 5876

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3231** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.20, ал.4, т.1 от Правилника за прилагане на ЗЗДет. / ППЗЗДет. /.

Предмет на оспорване са Заповед №ЗД/Д-Ц-О-011/02.03.2022 г. и Заповед №ЗД/Д-Ц-О-010/02.03.2022 г., издадени от Директора на Д“СП“ – О., оспорени от А. А. Ш. от [населено място], лично и в качеството си на законен представител на малолетното дете В. И. Щ.. Със същите на основание чл.20, ал.4, т.1 от ППЗЗДет е наредено детето и майката задължително да ползват за срок от 6 месеца социални услуги по програма „Семейно консултиране“, предоставени от Център за обществена подкрепа „Щастливо детство“ към Фондация „За Нашите Деца“. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорените актове, поради което се иска отмяната им. Според оспорващата не е налице конфликт между родителите, детето и бащата имат редовни срещи съгласно определеното от съда в издадена заповед за незабавна защита. Не е налице отказ за сътрудничество от страна на майката, напротив, тя напълно е съдействала за изпълнение на режима на контакти. Твърди се, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на актовете, тъй като не е изготвен план за действие. Не са преценени всички факти и обстоятелства от значение за случая, при което неправилно е прието, че детето няма контакт с баща си в продължение на повече от 2 години. Твърди, че този контакт не е ограничен от майката, а от съдебен акт. Неоснователно е прието, че са налице данни за наличие на наченки на родителско отчуждаване у детето. Чрез издадените заповеди се налага незаконосъобразно претерапевтиране и дублиране на услуги за майката и детето,

което е в пълно противоречие с висшия интерес на детето. Жалбата се поддържа в съдебно заседание чрез процесуалния представител на оспорващата адв. В., според която няма данни по делото, които да сочат на необходимостта от издаването им. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. Д. в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на заплантения от оспорващата адвокатски хонорар.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на административната преписка. Представен е социален доклад по случая.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Не е спорно по делото, че В. И. Щ. е родено на 09.04.2016 г., като негови родители са А. А. Ш. от [населено място] и А. Х. Ш., германски гражданин. Не е спорно също, че от 2019 г. майката и детето са се установили да живеят за постоянно в Република България, напусвайки територията на Федерална Република Германия, където детето е родено и е пребивавало през първите около три години от раждането си. С решение на германски съд упражняването на родителските права е предоставено на майката, а на бащата е определен режим на лични отношения с детето. През 2019 г. бащата е пътувал до България за да осъществява личен контакт с детето.

От приложените към представената административна преписка доказателства е видно, че работата на ДСП – О. с родителите и детето е започнала през 2019 г., когато майката е подала искане детето да бъде насочено към социална услуга за психологическо консултиране във връзка със странното му поведение след срещите с бащата. Майката и детето са насочени към Център за обществена подкрепа „Бъдеще“ към фондация „Н.“. Сключен е договор на 30.09.2019 г., прекратен едностранно от майката през декември 2019 г.

В началото на 2020 г. на 22.01.2020 г. по молба на оспорващата от СРС е издадена заповед по ЗЗДН, вследствие на което физическият достъп на бащата до детето е ограничен до есента на 2021 г., когато ограничителната заповед е отпаднала.

От представените доказателства се установява, че между родителите на детето са водени множество дела, инициирани от майката – по ЗЗДН, относно упражняване на родителските права, има образувано досъдебно производство.

През м. февруари 2020 г. по искане на майката детето е насочено към друг център за социални услуги – Фондация „Асоциация А.“.

На ДСП – О. са изпратени постъпилите в РДСП – С.-град писма от г-н Ш., в които е изразил своето недоволство от работата на ДСП – О., като са дадени методически указания за работа по случая. Изготвен е доклад за оценка на постъпилия сигнал, с който ОЗД се самосезира от 29.07.2021 г., в който е предложено да бъде отворена работа по същия поради установен риск за детето от въвличане в родителски конфликт.

По постъпило на 25.11.2021 г. н ОЗД – О. заявление от майката за насочване на детето В. към детски контактерн център „Асоциация А.“, на чиято територия да се осъществяват в наблюдавана и защитена среда срещите между бащата и детето по режима на лични контакти след отпадане на издадената ограничителна заповед, на

26.11.2021 г. е издадено направление за ползване на социални услуги, с което детето и майката са насочени до Фондация „Асоциация А.“ за предоставяне на краткосрочна социална услуга център за обществена подкрепа . На 21.12.2021 г. е подписан договор за предоставяне на социална услуга.

На 29.11.2021 г. и на 02.12.2021 г. от АСП до ДСП – О. са изпратени постъпилите там сигнали от г-н Ш. във връзка със случая с детето му В.. В писмата е посочено, че е необходимо да бъде извършен извънреден преглед на оценката на случая и изпълнение на плана за действие предвид настъпилата промяна в обстоятелствата – отпадане на ограничителната заповед по отношение на бащата.Посочено е, че при работата по случая следва да бъде извършвано активно наблюдение на грижата и рисковете от въвличане на детето в междуличностни конфликти. В случай, че е необходимо майката и бащата следва да бъдат насочени към социална услуга за преодоляване на конфликти и кризи в отношенията, които имат неблагоприятно влияние върху детето. Предвид затруднената комуникация между родителите е необходимо да бъдат осъществени консултации с тях с цел договаряне на контакти между бащата и детето съобразно действащите съдебни решения.

На 15.12.2021 г. е изготвен доклад за оценка на случая, в който е прието, че е налице сериозен риск от възникване на необратим процес по отчуждаване на малолетния В. от неговия баща. В тази връзка е посочено, че следва да бъде прегледан настоящия план за действие по случая на детето, като бъде изготвен актуален такъв, съобразен с настъпилата промяна в обстоятелствата – отпадане на ограничителната заповед по отношение на бащата. В изготвения план следва да бъдат застъпени мерки и дейности, от които се очаква родителите да бъдат в кратки срокове стимулирани по отношение на подобряване на комуникацията помежду им и към пристъпване към конкретни действия за подобряване на режима на лични контакти между бащата и детето. На същата дата е изготвен план за действие

На 15.12.2021 г. в ДСП – О. е постъпило заявление от бащата на детето, в което е заявил, че не желае да ползва услугите на Фондация „Асоциация А.“, тъй като е на мнение, че те са предубедени и необективни към него, изхождайки от предходната тяхна работа с детето. Заявил е желание да ползва услугите на Детски контактен център към Фондация „Център – отворена врата“. До майката е изпратено писмо, като ѝ е даден срок до 23.12.2021 г. да заяви дали е съгласна срещите да се осъществяват в Детски контактен център към Фондация „Център – отворена врата“, както е поискал бащата. От отразеното върху същото е видно, че е получено на 11.02.2022 г. От приложения към преписката Протокол от проведена на 20.12.2021 г. на територията на ОЗД – О. среща-разговор с Г-жа А. Ш. се установява, че същата е отказала да ѝ бъде връчено лично писмото от 17.12.2021 г., като е отказала да бъде лично запозната със съдържанието му. Декларирала е, че би позволила срещи между бащата и детето само ако те се осъществяват на територията на специализиран контактен център.

По повод постъпилото заявление от бащата, на 16.12.2021 г. е издадено направление за ползване на социална услуга, с която г-н Ш. и насочен към Детски контактен център към Фондация „Център – отворена врата“ за срок от 3-месеца за осъществяване на лични контакти между него и малолетния В. в рамките на специализирана защитена среда, каквото е желанието на майката.

Към преписката е налично писмо от ДСП – О. до в.дватама родители, в което им е указано в срок до 10.01.2022 г. да посочат какъв е режима на лични контакти на

детето с неотглеждания го родител и защо не се изпълнява. Указано им е, че тъй като всеки един от тях е заявил различен контактен център за осъществяване на срещи между детето и бащата, да представят писмени становища относно възможността да се договорят помежду си относно осъществяване на въпросните срещи на територията на един конкретен контактен център. И това писмо е получено на ръка от г-жа Ш. на 11.02.2022 г.

Във връзка със случая от Директора на детската градина, която посещава детето е изискана и получена информация на 12.01.2022 г.

Видно от приложения към преписката Протокол /лист 33 от делото/ на 31.01.2022 г. на територията на ОЗД – О. е проведена среща, в която са участвали двамата родители, представители на ОЗД – О., АСП, РДСП ДАЗД КСУДС към Ф. и на фондация „Център – отворена врата“ с цел да се постигне съгласие за осъществяване на срещите между бащата и детето. Видно от отразеното в протокола, тъй като срещата не се е развила в конструктивна насока, ОЗД е взел решение за преждевременното и прекратяване, без да се стигне до конкретно формулирано решение по нея, с изключение на това, че е обсъдена възможността за насочване на родителите към трети доставчик на социални услуги, например ИСП, като за целта да бъде осъществено проучване в тази насока.

С писмо от РДСП – С.-град ДСП – О. е уведомена, че е направено проучване относно възможностите за звена на други социални услуги, които имат подготвени специалисти и могат да предоставят възможност за провеждане на медиирани срещи между бащата и детето, като от Ръководителя на Център за обществена подкрепа „Св. С.“ и от Директора на Центрове за обществена подкрепа към Сдружение „Институт по социални дейности и практики“ е получена информация, че имат възможност да работят с детето и да се провеждат такъв тип срещи в рамките на работните дни от понеделник до петък.

Видно от приложения по делото на лист 30 протокол, на проведената на 11.02.2022 г. среща отново не е постигнато съгласие между родителите относно мястото, на което да се осъществяват срещите между бащата и детето.

Във връзка с работата по случая на 24.02.2022 г. е изготвен констативен протокол от ОЗД – О. до Директора на ДСП - О., в който е прието, че следва да бъдат предприети действия от страна на органа за закрила в посока на издаване, съгласно чл.20, ал.4 ППЗЗДет, на административна заповед за насочване на двамата родители и детето, към подходящи социални услуги, финансирани от държавния бюджет, както и в посока издаване на задължително предписание по чл.18 ППЗЗДет по отношение на г-жа Ш. по повод липсата на достатъчно съдействие от нейна страна към ОЗД – О..

На 28.02.2022 г. е изготвен социален доклад – предложение в същата насока.

На 02.03.2022 г. са издадени оспорените в настоящото производство заповеди, както и заповед с идентично съдържание по отношение на бащата на детето.

На същата дата СРС е издал заповед за незабавна защита, като е задължил на основание чл.5, ал.1, т.1 ЗЗДН А. Ш. да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на А. Ш. и В. Ш. и на основание чл.5, ал.1, т.3 ЗЗДН му е забранил да ги доближава на разстояние, по-малко от 100 м за срок от 4 месеца. Определил е режим на лични контакти на бащата с детето, който да се осъществява в Детски контактен център на адрес [населено място], жк „хиподрума“, [улица] за срок от 4 месеца.

С решение №8811/01.08.2022 г., постановено в производство по чл.8 ЗЗДН СРС е

обявил за загубила действие издадената на 02.03.2022 г. заповед за незабавна защита и е издал на основание чл.15 ЗЗДН заповед за защита в полза на А. Ш. и В. Ш. против А. Ш., като е наложил на последния мерки по чл.5, ал.1, т.1 ЗЗДН да се въздържа от домашно насилие по отношение на А. Ш. и В. Ш. и по чл.5, ал.5 ЗЗДН – глоба в размер на 400 лева. От представения по делото препис от решението не може да се направи извод, че същото е влязло в сила, но в същото е посочено, че издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като депозирана от адресат на неблагоприятни за него и за малолетното дете административни актове, подлежащи на съдебен контрол и в срока по чл.149, ал.1 АПК. Видно от представените доказателства оспорените решения са получени от майката на 22.03.2022 г., а жалбата е подадена на 04.04.2022 г.

Разгледана по същество жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Процесните заповеди са издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.24 ЗЗДет, вр с чл.20, ал.4, т.1 ППЗЗДет.

Издадени са е в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания, които осъществяват фактическия състав на разпоредбата на чл.20, ал.4, т.1 от ППЗЗДт.

Посочено е, че въпреки липсата на законова пречка за изпълнение на режима на лични контакти между бащата и детето, той продължава да не бъде реализиран. Родителите, които не поддържат непосредствена комуникация по между си не успяват да постигнат консенсус, въпреки усилията, положени от органа по закрила относно избора на лицензирана държавна социална услуга, на чиято територия да бъдат първоначално осъществявани, под нечие експертно наблюдение, контактите между бащата и детето. Диалогът между бившите съпрузи е трайно нарушен, по между им липсва комуникация, което води до невъзможност да постигнат съгласие относно избора на конкретна социална услуга, която да подкрепи възстановяването на нормалните взаимоотношения между бащата и детето., а също и за допринесе за създаване на условия за подновяване на диалога между самите родители във връзка с потребностите на детето. Като мотиви на процесните заповеди следва да се вземат предвид и доводите, изложени в социалния доклад, изготвен на 28.02.2022 г., в който е посочено, че липсата на контакт между бащата и детето може да доведе до необратимо отчуждаване.

При издаване на процесните заповеди не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяната ѝ. В случая спрямо детето е предприета мярка за закрила в семейна среда по смисъла на чл.23, т.2 ЗЗдет - насочване към подходящи социални услуги. Съгласно чл.24 ЗЗДет мерките за закрила по чл.23 се предприемат от Дирекция "Социално подпомагане" по искане на родителите, настойниците, попечителите, лицата, които полагат грижи за детето, или на самото дете, както и по преценка на Дирекция "Социално подпомагане" и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от Дирекция "Социално подпомагане". Редът за осъществяване на мерките за закрила е уреден в глава трета на ППЗЗДет., който видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства към административната преписка е спазен. Извършена е оценка на постъпил сигнал в Д "СП" – О., съгласно изискването на чл.9 ППЗСП. Извършено е проучване и оценка на

сигнала от социален работник, съгласно изискването на чл.14 ППЗЗДет, при която е установен риск за детето, вследствие на което е открит случай, съобразно разпоредбата на чл.15 ЗЗДет. Въз основа на направената оценка социалният работник е изготвил доклад, съобразно изискването на чл.16, ал.4 ППЗЗДет. Въз основа на направената оценка на случая социалният работник е изготвил план за действие по чл.16а ППЗЗДет. Разпоредбата на чл.16а, ал.3 ППЗЗДет изисква планът за действие да се съгласува с родителите на детето, с настойника, с попечителя или с лицето, полагащо грижи за детето, както и със самото дете в съответствие с възрастта и степента му на развитие, ако това не противоречи на интересите на детето и не нарушава правата му. В случая съдът приема, че опити за такова съгласуване са направени на проведените срещи, но същите не са дали резултат, предвид противоречието в желанията на родителите в кой конкретен център да се осъществяват личните контакти на бащата с детето.

Съдът намира, че оспорената заповед, към момента на издаването ѝ е издадена и в съответствие с материалния закон. Съгласно процесуалното правило на чл.142, ал.1 АПК преценката за съответствието на оспорения административен акт с материалния закон следва да бъде извършена към момента на издаването му.

Съгласно чл.1, ал.2 от ЗЗДет държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословното и психическото състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. В изпълнение именно на тези свои задължения, при осъществяване на своите функции и правомощия органите за закрила на детето следва да се ръководят от висшите интереси на детето във всички свои действия, отнасящи се до децата и техните семейства. Освен това, органите за закрила на детето са длъжни да осигуряват на детето закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като предприемат своевременно всички необходими законодателни и административни мерки. Именно в изпълнение на тези функции компетентните институции следва да съобразяват всички обстоятелства, включително и съществуването на причини, които биха навредили на психическото, физическото или социалното развитие на детето. Правното основание, въз основа на което са издадени оспорените заповеди е чл.20, ал.4, т.1 ППЗЗДет. Съгласно тази разпоредба, в случаите, при които не може да се постигне контакт или няма заявено желание от страна на родителите, попечителите, настойниците или лицата, които полагат грижи за детето, ползването на социални услуги се извършва въз основа на заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане". Предпоставка за издаване на заповед по чл.20, ал.4, т.1 ППЗЗДет. е невъзможност да се постигне контакт или липса на заявено желание от страна на родителите, относно необходимостта от ползване на социални услуги.

В случая, макар да не е изрично посочено в оспорената заповед, съдът счита, че относима по отношение на детето предпоставка за издаване на процесната заповед е невъзможността да се осъществява контакт между бащата и детето. Наличието на тази предпоставка съдът намира за доказана. За съдът не е

спорно, че бащата на детето не може да осъществи пълноценен и нормален контакт с него, въпреки че е налице съдебно решение, което определя режима на лични отношения на детето с бащата. Т. е., бащата и детето по силата от една страна на закона, а от друга страна на съдебно решение, имат право да осъществяват контакт по между си по ред, определен със съдебното решение относно режима на лични отношения. Предвид събраните по делото доказателства, установяващи желание на майката тези контакти да се осъществяват в наблюдавана и защитена среда, то за съда не е спорно, че такива срещи не могат да се осъществят по начина и във времето, определено от съда. Установи се също, че майката не отказва какъвто и да е контакт с бащата на детето, а държи освен това да се осъществява в защитена среда, и на точно посочено от нея място. От друга страна бащата не е съгласен с посочения от майката център, като държи на друг, посочен от него. Предвид това спора се свежда до това в кой контактен център следва да се осъществяват контактите между бащата и детето.

При това положение, предвид посочената правна норма, единствено възможното действие, което е могъл да предприеме Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- О. е било да издаде заповед за предоставяне ползването на социална услуга.

Съгласно §1, т.8 от ДР на ЗЗДет. "услуги" по смисъла на чл.23 от този закон са социалните услуги чл. 15, т. 1 – 7 от Закона за социалните услуги, а това са: . информиране и консултиране; застъпничество и посредничество;. общностна работа; терапия и рехабилитация;. обучение за придобиване на умения; подкрепа за придобиване на трудови умения; дневна грижа; резидентна грижа; осигуряване на подслон; асистентска подкрепа.

Съгласно чл.4, ал.1, т.1 ЗЗДет., закрилата на детето по този закон се осъществява чрез съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда, а съгласно чл.23, т.2, мерките за закрила в семейна среда се изразяват в насочване към подходящи социални услуги в общността.

Предвид посочените разпоредби се налага извод, че социални услуги се предоставят на дете, за което в Дирекция "Социално подпомагане" е налична информация, че се намира в риск или чиито права са нарушени или застрашени от нарушаване с цел да бъдат гарантирани основните права на детето във всички сфери на обществения живот съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, както и да бъдат разширени възможностите на детето да води самостоятелен начин на живот.

В случая от събраните по делото доказателства се стига до извода за влошени взаимоотношения между родителите на детето до степен, налагаща намесата на държавни институции относно разрешаване на възникналите между тях конфликти, основният от които се свежда до осъществяване на контакт между бащата и детето, съобразно установения със съдебно решение режим на лични отношения. При това положение се налага извода, че В. Ш. е дете в риск по смисъла на §1, т.11, б."в" от ДР на ЗЗДет., тъй като съществува опасност от увреждане на негово емоционално и психическо развитие.

В чл.18, ал.1 ППЗЗДет. е регламентирано, че целта на мерките за закрила в семейна среда е да бъдат подпомогнати детето и семейството в зависимост

от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето; според ал.2 мерките, предвидени в чл.23 от Закона за закрила на детето, се прилагат съгласно изготвения план за действие, а според ал. 3, мерките за закрила на детето могат да се осъществяват и чрез социални услуги.

Властническото волеизявление, съдържащо се в обжалваните заповеди на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – О. се изразява в насочване на детето и на майката да ползват социална услуга по програма „Семейно консултиране“, предоставени от „Център за обществена подкрепа „Щастливо детство“ към фондация „За Нашите Деца“. По отношение на детето е посочено, че социалната услуга трябва да осигури индивидуална психологическа подкрепа за детето в посока на възстановяване на контактите му с бащата, да оцени дали е налице родителско отчуждаване у него по отношение на бащата, както и да предостави възможност за осъществяване на територията на социалната услуга на наблюдавани срещи между детето и бащата. По отношение на майката е посочено, че доставчикът на социална услуга следва да осигури индивидуално консултиране на г-жа Ш. по отношение на процесът на родителстване, касаещ малолетния В., както и да предостави възможност за провеждане на територията на социалната услуга на медиации срещи между родителите на детето В.. Центъра за обществена подкрепа към ИСДП.

Изложените обстоятелства сочат, че при издаване на заповедта по отношение на детето В. Ш. и на неговата майка са преценени всички критерии по ЗЗДет. и З. и определените социални услуги са съобразена с потребностите на детето. Спорният въпрос е дали правилно Директора на ДСП – О. е насочил майката и детето да ползват социална услуга по програма „Семейно консултиране“, предоставени от „Център за обществена подкрепа „Щастливо детство“ към фондация „за Нашите Деца“, след като желанието на майката е било услугата да бъде предоставяна от друга институция. В тази насока съдът приема, че при издаване на процесната Директорът на ДСП - О. е действал при условията на оперативна самостоятелност. По същество оперативната самостоятелност представлява предоставена от закона възможност административният орган да избере един от няколко законосъобразни начина на решаване на въпроса. За да е законосъобразен такъв акт при издаването му следва да са спазени законоустановените условия за това. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. (В този смисъл и ТР № 4 ОТ 22.04.2004 Г. ПО АДМ. Д. № ТР-4/2002 Г., ОСС НА ВАС). Актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона. (арг. от чл.169 АПК). Както се прие по-горе при издаването на актовете не е нарушен закона. Съдът намира, че административният орган не е упражнил превратно правото му да определи конкретната услуга, несъобразявайки се с желанията на родителите. Това е така, тъй като същите не са постигнали съгласие в тази насока, при което правилно е определена социална услуга, предоставена от изпълнител, различен от посочения от тях.

Не на последно място, оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона да се осигури закрила за нормалното емоционално и психическо развитие на всяко едно дете и за защита на неговите права и интереси. Безспорно е правото на всяко едно дете на лични контакти и с двамата си родители. Това право е законово закрепено, а в случая е определен и режим на лични контакти на бащата с детето, който задължително следва да бъде изпълняван. Наличието на конфликт между двамата родители и водените между тях множество дела, неминуемо води до засягане на правата и интересите на детето и се отразява негативно върху неговото емоционално състояние и развитие. Както вече бе посочено, целта на мерките за закрила в семейна среда съгласно чл.18, ал.1 ППЗЗДет. е да бъде подпомогнато детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка съдът счита, че насочването на детето и на майката към ползване на социална услуга " не би имало за последица засягане на интересите и правата на детето, в каквато насока доводи са изложени в жалбата. Напротив, същата би дала възможност да се избегне синдрома на родителско отчуждение, който би могъл да се появи се в случая между бащата и детето по различни причини и би подпомогнала както детето, така и родителите за по-нататъшно пълноценно общуване на В. с неговия баща, което е безспорен гарант за осигуряване на нормално му развитие.

Предвид това, настоящият състав счита, че административния орган, в хода на валидно проведено административно производство, правилно е приложил материалния закон, в частност чл.20, ал.4, т.1 ППЗЗДет., спрямо установените в административното производство факти, поради което и спрямо оспорената заповед към момента на издаването ѝ не са налице отменителните основания по чл.146 АПК.

Съдът намира, че не са от значение за крайния извод издадената заповед за незабавна защита от 02.03.2022 г., доколкото същата е издадена в деня на издаване на процесната заповед и действието ѝ е приключило с изтичане на определения в същата срок от 4 месеца, изтекъл на 02.07.2022 г., както и приложено по делото съдебно решение №8811/01.08.2022 г. на СРС, с което на основание чл.15 ЗЗДН е издадена заповед за защита в полза на оспорващата и малолетното дете против бащата на детето, като са наложени посочените в решението мерки за защита. С последното не е наложена мярка по чл.5, ал.1, т.3 ЗЗДН, при което същото не е в противоречие с процесните заповеди.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В настоящия случай същият е представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението от 100.00 лева. Следователно оспорващата следва да бъде осъдена да заплати на Агенция за социално подпомагане -

юридическото лице, в чиято структура е ответникът, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от А. А. Ш. от [населено място], лично и в качеството си на законен представител на малолетното дете В. И. Щ. против Заповед №ЗД/Д-Ц-О-011/02.03.2022 г. и Заповед №ЗД/Д-Ц-О-010/02.03.2022 г., издадени от Директора на Д"СП" – О., с които на основание чл.20, ал.4, т.1 от ППЗЗДет е наредено малолетното дете и майката задължително да ползват за срок от 6 месеца социални услуги по програма „Семейно консултиране“, предоставени от Център за обществена подкрепа „Щастливо детство“ към Фондация „За Нашите Деца“.

ОСЪЖДА А. А. Ш. от [населено място] да заплати на Агенция за социално подпомагане деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: